

(2004/C 51 E/224)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2129/03**af Karl-Heinz Florenz (PPE-DE) til Kommissionen**

(26. juni 2003)

Om: Europæisk deponeringsdirektiv

Det europæiske deponeringsdirektiv af 1999 (1999/31/EF⁽¹⁾) blev bl. a. i Forbundsrepublikken Tyskland omsat til national ret gennem forordningen om miljøvenlig deponering af dagrenovation og om biologiske affaldsbehandlingsanlæg af 20. februar 2001.

En væsentlig del af direktivet samt forordningen går ud på tidsmæssigt at begrænse deponering af reaktivt affald, som f.eks. husholdningsaffald, husholdningsaffaldslignende erhvervsaffald, kloakslam og andet affald med omfattende organiske bestanddele.

Den i Tyskland gældende tekniske vejledning dagrenovation giver ligesom deponeringsforordningen en tidsmæssige begrænset tilladelse indtil højst 31. maj 2005. Siden forordningernes udstedelse diskuteres det meget, om den endelige frist den 31. maj 2005 kan overholdes.

På grund af tvivl om, hvorvidt den tyske deponeringsforordning er forenelig med europæisk ret har Verwaltungsgericht Koblenz henvendt sig til De Europæiske Fællesskabers Domstol. Denne skal i retstvisten mellem Deponiezwirkverband Eiterköpfe og delstaten Rheinland-Pfalz afgøre, om deponeringsforordningen ligger inden for rammerne af det EU-direktiv, der ligger til grund for den. Hvordan stiller Kommissionen sig til dette spørgsmål?

I Tyskland betvivler fagfolk, at forbuddet mod deponering af ovennævnte affaldsformer kan føres ud i livet fra den 1. juni 2005. Hvorledes bedømmer Kommissionen på denne baggrund udredningerne fra repræsentanter for Tyskland ministerium for miljø, naturbeskyttelse og reaktorsikkerhed, ifølge hvilke man kunne deponere reaktivt affald op til tre år ud over fristen den 31. maj 2005, såfremt der i forbindelse hermed sikres en kvalificeret behandling af affaldet?

⁽¹⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(7. august 2003)

I den præjudicielle sag C-6/03, Eiterköpfe, blev følgende spørgsmål forelagt Domstolen:

- Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret at få klarlagt, om artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (»deponeringsdirektivet«) kan omsættes til national lovgivning ved hjælp af foranstaltninger, der fastsætter strengere standarder end dem, der er omhandlet i direktivets artikel 5, stk. 2, og som går ud på, at dagrenovation og affald, der kan deponeres på samme måde som dagrenovation, kun må deponeres, hvis klassifikationskriteriet »den organiske andel af tørstoffet i det oprindelige stof« (udtrykt som forbrændingstab eller organisk kulstof i alt (TOC)) er opfyldt.
- Med spørgsmål 2 a) spørger den nationale ret, om det i tilfælde af et bekræftende svar på det første spørgsmål betyder, at en national bestemmelse, i henhold til hvilken:
 - den organiske andel af tørstoffet i det oprindelige stof efter den 1. juni 2005 ikke er større end enten 5 vægtprocent, hvis det udtrykkes som forbrændingstab, eller 3 vægtprocent, hvis det udtrykkes som TOC, for så vidt angår dagrenovation og affald, der kan deponeres på samme måde som dagrenovation

- affald, som er genstand for mekanisk og biologisk behandling, fra den 1. marts 2001 kun kan deponeres på eksisterende anlæg indtil senest den 15. juli 2009 eller i visse tilfælde ud over denne dato, hvis den organiske andel af tørstoffet i det oprindelige stof er højst 18 vægtprocent udtrykt som TOC, og hvis bionedbrydeligheden af tørstoffet fra det oprindelige stof er højst 5 mg/g udtrykt som aerob aktivitet (AT4) eller 20 l/kg udtrykt som gasudviklingen ved fermenteringstest (GB21),
- er i overensstemmelse med de reduktionsmål, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, i deponeringsdirektivet, under hensyn til proportionalitetsprincippet.
- Med spørgsmål nr. 2 b), ønsker den nationale ret at vide, om der i henhold til Fællesskabets proportionalitetsprincip er tale om en bred eller snæver skønsmargen i forbindelse med vurderingen af virkningen af at deponere affald, der er forbehandlet mekanisk eller biologisk, oven på affald, der ikke er behandlet forud for deponeringen. Desuden spørger retten, om proportionalitetsprincippet muliggør, at man kan afbøde risici, som forårsages af affald, der kun er forbehandlet mekanisk, med andre sikkerhedsforanstaltninger.

Ifølge Kommissionen skal disse spørgsmål besvares som følger:

- Artikel 5, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald skal fortolkes således, at de muliggør en national bestemmelse, som f.eks. den tyske forordning om miljøvenlig deponering af dagrenovation af 20. februar 2001, der fastlægger grænseværdier for mængden af bionedbrydelig dagrenovation og tilsvarende affald, som er bestemt til deponering, selv om disse grænseværdier kun kan opnås ved hjælp af forskellige mekanisk-biologiske behandlinger eller forbrænding, og de medfører, at — alt efter hvilken form for affald det drejer sig om — der ikke må deponeres mere bionedbrydeligt affald af den nævnte kategori fra 2001 eller 2005 og frem.
- En national bestemmelse som f.eks. den her omtalte går videre end direktivets krav og er således en strengere beskyttelsesforanstaltning som omhandlet i artikel 176 i EF-traktaten. Fællesskabets proportionalitetsprincip finder ikke anvendelse på en sådan foranstaltning.

Kommissionen kender intet til muligheden for i henhold til den tyske lovgivning at fortsætte med at deponere affald, som ikke opfylder modtagelseskriterierne, i et tidsrum på tre år efter 2005. Skulle der blive tale om en sådan mulighed, vil Tyskland være nødt til at underrette Kommissionen om denne ændring og om de forholdsregler, der træffes for at sikre, at de mål, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 1999/31/EF, navnlig 2006-målet, virkeliggøres.

(2004/C 51 E/225)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2134/03

af Margrietus van den Berg (PSE) til Rådet

(26. juni 2003)

Om: Udstationering af en EU-styrke i Congo

En række internationale organisationer har i deres støtte til Rådets afgørelse af 5. juni 2003 om Congo henvist til, at mandatet er for begrænset (geografisk) og for kort (indtil den 1. september).

Er Rådet rede til på disse to punkter at slå til lyd for et nyt mandat hos De Forenede Nationers generalsekretær og hos Sikkerhedsrådet?

Svar

(13. oktober 2003)

FN's Sikkerhedsråd gav i sin resolution 1484 (2003) tilladelse til deployering af en midlertidig multinational udrykningsstyrke i Bunia indtil 1. september 2003. Det blev understreget, at denne styrke